traadt af nogen hvid Mands Fod. Mere end en Gang var hun ved at blive ædt af Kanibaler. Hun forstod paa en beundringsværdig Maade at holde sine sorte Tjenere og Soldater i Ave og lod sig ikke afskrække af nogen Vanskelighed.

Houten Clara.

Efter Henri Conscience ved *Julie Meyn*.

(Fortsat).

Endelig vaagnede Grevinden til Virkeligheden. Hun tvang sine Taarer tilbage og sagde med nogenlunde rolig Stemme:

„Mit søde Barn, din Sang har en vidunderlig Magt; den har bragt mig helt ud af mig selv."

Men Barnet blev ved at græde og sagde hulkende:

„Aa, jeg vil aldrig synge mere, aldrig i Livet."

„Hvorfor ikke det, mit Barn?"

„Fordi jeg faar eder til at græde. Aa, jeg er saa vred paa mig selv, fordi jeg har gjort eder saa sorgfuld. Gid jeg ikke havde kunnet synge!"

Grevinden bevarede med Møje sin Fatning, hun tog Clara paa Skødet og sagde kærlig:

„Min Engel, det var Glædestaarer. Du har vist ogsaa selv grædt ved at høre skøn Sang, har du ikke?"

„Aa jo, men — ikke saadan. Jeg kan ikke holde ud at se eder græde saadan. Jeg tror, jeg kunde blive syg deraf."

„Min søde Clara, du kan let trøste mig igen. Blot du smiler til mig, bliver jeg glad."

Den lille Pige løftede Hovedet og viste Sennoraen et Ansigt, der endnu var vaadt af Taarer, men oplystes af det sødeste Smil. Forstanderinden rejste sig nu og forlod Værelset med en Undskyldning, fordi hendes Pligter kaldte hende til Arbejdsstuen. „Men hvis I vil blive her en Stund, Sennora, og tale med Clara, skal ingen forstyrre eder, jeg kommer snart tilbage".

Da Forstanderinden efter en halv Times Forløb traadte ind, sad Clara med straalende Ansigt paa Skødet af Grevinden; denne rejste sig og sagde:

„Ærværdige Moder, jeg skylder eder stor Tak, og kan jeg paa nogen Maade være eder til Tjeneste, skal det glæde mig inderlig. Vil I gøre mig et Besøg en af Dagene?"

„Særdeles gerne, ædle Frue, det skal være mig en stor Ære."

Et Par Dage efter sad Forstanderinden i Grevindens Værelse; selvfølgelig talte de om Houten Clara.

„Jeg kender som sagt intet til hendes Fortid", sagde Forstanderinden. „Da jeg tiltraadte min nuværende Stilling, havde hun allerede været et Aar her i Huset. Man sagde, at hun var et Soldaterbarn; men det har jeg aldrig kunnet tro."

„Ved Clara ikke selv noget om sine Forældre?"

„Hun mindes dunkelt, at hun som ganske lille har været et Sted ude paa Landet, hvor hun legede med et lille Lam. At hun ikke husker andre levende Væsener fra denne Tid af sit Liv, synes mig et Bevis paa, at hun allerede da har været berøvet en Moders Omsorg og Kærlighed."

Grevinden sad længe tavs med bøjet Hoved. Forstanderinden, som følte sig sikker paa, at den fornemme Dame vilde betro hende en Hemmelighed, vilde af Finfølelse ingen Spørgsmaal gøre, men ventede i ærbødig Tavshed.

„Dette er altsaa alt, hvad I ved", sagde Grevinden endelig.

„Nej, Frue, jeg ved noget mere".

„Fra hvem har I da denne Viden?"

„Fra Barnet selv".

„Men hvordan? I sagde, at hun ikke huskede andet fra sin Barndom end Legen med Lammet."

„Det gør hun heller ikke — i vaagen Tilstand. Men lille Clara er Søvngængerske."

„Ak, stakkels Barn!"

„Lad det ikke bedrøve Eder, Fru Grevinde; hun synes ikke at lide derved, og det vil fortage sig med Aarene, siger Lægen. Kun en Gang om Aaret, i Maj Maaned har hun en Periode, da hun gaar i Søvne; den varer sædvanlig 3—4 Uger."

„Og hvad saa? For Guds Skyld, bliv dog ved, hold mig ikke i Uvished!"

(Fortsættes.)

Under Læge Frøken Nielsens Fraværelse fra 11. Juli i 3 à 4 Uger besørges hendes Praksis af praktiserende Læge Etatsraadinde Alvilda Hoff, der træffes Sølvtorvet 84, 3. Sal, Kl. 1—2.

Babyudstyr.

Drenge- og Pigedragter, samt **Damelinned,** Trikotage og Dukker, alt i stort Udvalg.

Reel og prompte Expedition garanteres.

Alexandra Cohn,

Gl. Kongevej 80 (ligefor Værnedamsvej).

Træthed ophører, **Ro** og **Styrke** faar hele Nervesystemet ved Brugen af Massage-Urtesmørelse, 125 Øre.

Carl Broe, Aabenraa 35, 1. K.

Rosenvængets praktiske Kursus

fortsættes til September. Sundheds- og Husholdningslære, Linned- og Skræddersyning, Børnehavegerning, Regning og Dansk.

Indmeldelser modt. dagl. af *Frk. Elisabeth Gad* efter 20. August, Rosenvængets Allé 18.

Fagskolen for Linnedsyning,

Nørregade 33, St.,

uddanner Elever i Linnedsyning til Erhverv. Tr. Kl. 10—3.

Dansk Kvindesamfunds Fagskole for Syersker

modtager **Elever** gratis

samt Bestillinger paa Kjolesyning.

Cort Adelersgade 2, 1. S.

Unge Folk,

som skulle indrette sig et Hjem, indbydes til et Besøg i mit Udstillingslokale.

Bredgade 28, Telefon 6030.

Cathrine Horsbøl

Snedkermester.

Originale Møbler efter kunstneriske Tegninger. Hr. Arkitekt Leuning Borch leverer **kun** Tegninger til mit Etablissement. Overslag og Tegninger leveres gratis.

Træffes Kl. 2—4 personlig.

Mangors Kogebog

er i Aarenes Løb udkommen i 3 Dele i

ialt 96 Oplag

tilsammen 288,000 Ekspl.

Mangors Kogebog *er den bedste danske Kogebog for borgerlige Husholdninger.*

I. Del *(Kogebogen)* 2 Kr. — II. Del *(Fortsættelsen)* 1 Kr. 70 Øre. — III. Del *(Syltebogen)* 1 Kr. 30 Øre. Sælges enkeltvis.

Alle 3 Dele kpl. heftet 5 Kr. — kpl. indbunden i praktisk. solidt Bind 6 Kr. 50 Øre.

Faas i alle Boglader og hos

Th. Linds Efterfølger

Hans Frandsen.

Nørregade 35. Et Hus fra Folketheatret. Tlf. 2469.

Kvinden og Samfundet.

Opmærksomheden henledes paa, at „Kv. og Samf." giver Abonnentsamlere den sædvanlige Boghandleravance: 40 % saaledes, at man for hver til Kontoret, Nørregade 33, St., **indsendt Kvittering fra Postvæsenet** paa en Abonnent (dog mindst 5 ad Gangen) vil faa 20 Øre — 1 Kr. for 5 ny Abonnenter — tilbagesendt.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie ÷ 10 % for mindst 3 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor, Nørregade 33, St., Telefon 17679.

søger dygtige Kokke-, Stue- og Barnepiger og Mejeripiger til høj Løn.

Kursus for Husmødre

afholdes paa **Sorø Husholdningsskole** fra 7. til 21. Oktbr. 1900.

Der gives teoretisk og praktisk Undervisning i Madlavning samt daglige Foredrag om Sundhedspleje, Ernæringslære m. m.

Udførligt Program sendes paa Forlangende.

NB. Det sædvanlige Kursus for unge Piger begynder 4. Novbr.

Eline Eriksen. Magdalene Lauridsen.

Undervisning i Linnedsyning.

Maanedlige Kursus 10 Kr.

Johanne Nielsen,

Vesterbrogade 78, Odense.

Holdere af Bladet kan avertere gratis til et Beløb af 2 Kr. aarlig forsaavidt Avertissementet gælder Undervisning eller Plads søges eller tilbydes; samtidig med Avertissementet maa indleveres Postkvittering for sidste Kvartal.

Dersom det er til et Plejebarn, der søges Plads, kan Ikke-Holdere avertere for nedsat Betaling.

Artikler, som ønskes optaget i det førstudkommende Nummer af Bladet, maa være Redaktionen i Hænde senest den forudgaaende Torsdag Middag.

Kvinden og Samfundet.

Bestilles i Provinserne paa nærmeste Posthus og hos Landpostbudene, i Kjøbenhavn paa nærmeste Posthus og paa Bladets Kontor.

Abonnement 50 Øre + Postpenge, i Kjøbenhavn 9, i Provinserne 11 Øre Kvartalet.

Redigeret af Fru M. Anholm.

Trykt hos J. S. Nielsen, Nyvej 19, Kjøbenhavn V.

---

den onde Aand. Der var noget, der sagde mig, at dette ikke var godt; men Sagen gik sin Gang, og Tyven beholdt hele Dagen sin Seddel.

Efter den Dag syntes jeg at lægge Mærke til, at han ikke var saa flittig som før, og man saa ham ikke mere efter Timen tage Del i Kammeraternes Lege og Samtaler.

En Gang, jeg kom hen til Skolen, fortalte alle Børnene mig med Rædsel, at denne Dreng igen havde stjaalet. Han havde taget tyve Kopek i Kobbermønter fra Lærerens Værelse, og han var bleven set i Færd med at skjule dem paa Trappen.

Sedlen blev paa ny syet paa ham, og paa ny gentog hele det modbydelige Optrin sig. Jeg irettesatte ham, som Lærere plejer at gøre det; en stor Dreng, som var til Stede, et Vrøvlehoved, gav sig ogsaa til at læse ham Teksten, idet han uden Tvivl gentog, hvad han havde hørt sin Fader, der var Dvornik, *) sige:

*) Gaardskarl.

„Een Gang har han stjaalet, to Gange har han stjaalet," sagde han i en taktfast og alvorlig Tone; „det bliver en Vane. Hvad vil Begærligheden ikke kunne drive ham til?"

Dette irriterede mig. Jeg blev ganske vred paa den prækende Dreng. Jeg betragtede den straffedes Ansigt. Da jeg saa ham endnu mere bleg, lidende og heftig end første Gang, kom jeg, uden at vide hvordan, til at tænke paa Galejslaverne, og Bevidstheden om en lav Handling blev saa stærk i mig, at jeg rev Sedlen af den skyldige og sagde, at han kunde gaa, hvorhen han vilde. Jeg fik en mægtig Følelse af, ikke alene i mine Tanker, men i hele mit Væsen, at jeg ingen Ret havde til at pine dette stakkels Barn, og at jeg dog ikke kunde gøre ham til det, som vi begge ønskede at gøre, baade jeg og Dvorniksønnen. Jeg følte, at der er Hemmeligheder i Sjælen, som er skjulte for os, og som hverken Straffe eller Bebrejdelser kan forandre, men ene Livet. Og hvilken Taabelighed! Barnet har stjaalet en Bog; — ved en lang og indviklet Række af Følelser, Tanker og falske Slutninger er han bleven ført til at tage en Bog; han ved ikke, hvorfor han har gemt den i sin Kiste; — og saa klistrer jeg en Plakat paa ham med Paaskriften „Tyv", som betyder noget ganske andet! Og til hvad Nytte? Straffe ham med Skammen! siges der. — Straffe ham med Skammen? til hvad Nytte? Er det da sikkert, at Skammen dræber Tilbøjeligheden til Tyveri? Maaske den snarere netop ansporer den. Maaske var det slet ikke Skam, der var i hans Ansigts Udtryk. Jeg ved netop med Bestemthed, at det ikke var Skam, men noget ganske andet, som maaske kunde have slumret i hans Sjæl for bestandig, og som det ikke havde været nødvendigt at vække!

Lad kun den Verden, som man kalder praktisk, Palmerstons og Kains Verden, den Verden, der anser for fornuftigt, ikke hvad der virkelig er fornuftigt, men hvad der er praktisk, lad kun den Verdens Mennesker, selv straffede, tiltage sig Retten og Pligten til at straffe. Vor Børneverden, de ligefremme og naturlige Væsner, bør forblive fremmede for Løgnen, for den forbryderiske Tro paa Straffens Berettigelse, hvoraf det er en Følge, at Hævnen er retfærdig, saa snart vi kalder den Straf.

(Fortsættes.)